

[Kaj Hansen]

de investeringer, der er nødvendige, hvis vi kommer til en positiv aftale med DUC. Alene af den grund vil jeg fremlægge resultatet.«

Det, jeg ønsker bekræftet fra statsministerens side, er, om den nuværende regering og den nuværende handelsminister vil bekræfte, hvad minister Ivar Nørgaard dengang udtalte.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Hr. Kaj Hansen sagde, at der på ny var skabt tvivl om det spørgsmål, som han har rejst. Jeg vil sige, at det er der slet ikke, hr. Kaj Hansen. Jeg kan tværtimod sige, at der på ny er sket en bekræftelse af det standpunkt, som minister Ivar Nørgaard har givet udtryk for. Jeg kan derfor også sige, at både den tidligere statsminister og den nuværende statsminister er fuldstændig i overensstemmelse med hinanden i den sag, og det er de to parter i regeringen altså også.

Jeg bekræfter derfor gerne, at også denne regering agter at forelægge folketinget resultatet af forhandlingerne med DUC, og at der ikke vil blive indgået nogen aftale, der binder regeringen, forinden folketinget har haft lejlighed til at tage stilling til sagen.

Skulle det ikke være klart nok, hr. Kaj Hansen?

Kaj Hansen (DKP):

Det var klart nok, og jeg takker for det klare svar og det positive tilsagn. Jeg kan så tilføje, at jeg håber, at svarene bliver lige så klare, når vi kommer til andre ting vedrørende gasdebatten.

Hermed sluttede spørgsmålet.

19) Til statsministeren af:

Ole Henriksen (SF):

»Tegner udenrigsministeren regeringen, når han bebuder, at de såkaldte trepartsforhandlinger skal tage deres begyndelse i november måned?«

(Spm. nr. 78).

Skriftlig begrundelse.

I statsministerens åbningsredegørelse til folketinget den 3. oktober d.å. hed det: Regeringen vil indbyde til forhandlinger med ar-

bejdsmarkedets parter om den mest hensigtsmæssige måde at udforme denne politik på, således at det tilstræbes, at en forringelse af den disponible indkomst undgås.

Hermed introducerede statsministeren regeringens ønske om såkaldte trepartsforhandlinger.

Det har imidlertid været meget uklart, hvad indholdet i disse forhandlinger skal være. Udenrigsministeren har for sit vedkommende fremført, at regeringens bidrag til trepartsforhandlingerne var skatteudskrivningen for 1980 samt lovgivningen omkring børnetilskud og boligsikring. Han har endvidere bidraget til at styrke arbejdsgivernes position gennem sine særprægede udtalelser på venstres landsmøde. Han har endelig til bladet Arbejdsgiveren på spørgsmålet om, hvornår trepartsforhandlingerne begynder, svaret: Det rigtige tidspunkt må være, når de to hovedorganisationer har udtaget de generelle krav, og det bliver vel sidst i november.

Enhver med blot den mindste indsigt i arbejdsmarkedsforhold må undre sig over denne udtalelse.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Mit svar er, at regeringen endnu ikke har truffet beslutning om, hvornår trepartsforhandlingerne mellem regeringen og arbejdsmarkedets organisationer skal tage deres begyndelse.

Som det er bekendt, bl. a. fra åbningsredegørelsen, er det meningen med trepartsforhandlingerne, at man skal undersøge, hvordan man kan bidrage til at holde stigningen i pengeindkomsterne på et lavt niveau, samtidig med at man skal sikre, som det hedder, at de disponible realindkomster så vidt muligt bliver opretholdt.

Det er klart, at disse forhandlinger ikke med udbytte kan påbegyndes, før der er kommet en vis klarhed over situationen på arbejdsmarkedet. Den første forudsætning – og det tror jeg også at hr. Ole Henriksen ved – er derfor, at parterne på arbejdsmarkedet har udvekslet krav og har fundet frem til, hvilke af disse krav der skal opfattes som generelle krav og derfor som sådanne skal forhandles mellem de to hovedorganisationer.

Det er i dag ikke muligt at sige, om der vil være den nødvendige klarhed over situatio-